

CENY OGŁOSZEŃ:

Za wiersz milimetryowy przed 50 groszy, w tekście 35 groszy, za tekstem 25 gr. Ogłoszenia tabelaryczne 50 proc. a swiateczne 25 proc. drożej. Drobne ogłoszenia po 5—10 groszy za wyraz. Najmniej 1 zł.

EXPRES ZAGŁĘBIA

DEMOKRATYCZNY ORGAN NIEZALEŻNY.

Prezj

Redakcja i administracja:
ul. Kościuszki Nr. 8, telefon 4-97,
i mieszk. redaktora 6-92.

Wydawca: Helena Monsiorska. — Red. odp.: Wiktor Monsiorski.

FILJE: Będzin, hotel Bristol, tel. 5-98; Grodziec, ulica Kościuszki,
Zawiercie, ulica 3 maja Nr. 13.

Wymarzone miejsce spoczynku dla miłujących spokój.

BAR POLONJA

Sosnowiec, Piłsudskiego 28, właściciel
A. GAJEWSKI.

W lokalu odnowionym, miłym i zacisznym Sz. Publiczność zaspokoić może najwybredniejsze wymagania swego podniebienia.

Kuchnia prowadzona przez wybitnego specjalistę. Trunki i napoje tylko pierwszorzędne.

Ceny b. umiarkowane.

Usługa fachowa.

Dostawa wagonowa ziemniaków jadalnych z Poznańskiego

po cenach konkurencyjnych.

Wiadomość w „Expresie Zagłębia”.

Kraków składa hołd Prezydent. Rzplitej.

KRAKÓW, 1. 10. Wczoraj stary gród podwawelski witał entuzjastycznie przybyłego tu prezydenta Rzplitej.

Miasto formalnie tonęło w powodzi chorągwi i kwiatów. Przybycie Głowy Państwa obwieściły strzały armatnie, dzwony wszystkich świątyń, gwizdki i syreny fabryczne. Gdy p. prezydent jechał w powozie zaprzężonym w czwórko koni, dosłownie za-psypano Go kwiatami.

P. prezydent powitany uroczystie w Barbakanie, udał się na Wawel.

Po powitaniu uroczystem w katedrze p. prezydent wśród niemilkających okrzyków roz-

entuzjasmowanych tłumów udał się na zamek, gdzie w sali poselskiej odbył się uroczysty akt hołdowniczy.

O godz. 12.30 p. prezydent przybył autem do akademii umiejętności, a o godz. 16.30 udał się do uniwersytetu.

Wieczorem p. prezydent obecny był na przedstawieniu „Kościuszkę pod Racławicami”, a po przedstawieniu na obiedzie, wydanym przez miasto.

Serdeczne powitanie sprawiło na p. prezydencie duże wrażenie, co też p. prezydent podkreślił w pięknej przemowie, wygłoszonej w czasie obiadu.

Aresztowanie 3 egzekutorów podatkowych za przywłaszczenie ściąganych podatków.

CHELMNO, 1. 10. W tutajszym wydziale powiatowym wykryto nadużycie pieniężne. Trzej egzekutorzy podatkowi przywłaszczyli sobie ścia-

gnięta gotówkę, przyczem niejednokrotnie ściągali podatki w podwójnej wysokości. Osadzono ich w areszcie.

Gwałt rządu litewskiego na polskich dzieciach i nauczycielach.

RYGA, 1. 10. Z Kowna donoszą, iż rząd litewski wydał zarządzenia, zmierzające do zupełnego zniszczenia szkolnictwa polskiego na Litwie.

Pod koniec ubiegłego roku szkolnego litewskie władze szkolne zakwestjonowały prawo nauczania w szkołach, do których uczęszczają dzieci polskie, 300 nauczycielom, żądając od nich znajomości języka litewskiego.

Gdy przy rozpoczęciu obecnego roku szkolnego o-

kazało się, że krótki okres wakacyjny nie wystarczy dla nauczania się języka litewskiego, litewskie władze szkolne pozbawiły 300 nauczycieli prawa nauczania w szkołach.

Rząd litewski zatwierdził te zarządzenia, usuwając wszystkich 300 nauczycieli.

Wskutek tego drakońskiego zarządzenia, mniejszości polskiej na Litwie grozi zupełna utrata szkół polskich.

Nadzwyczajny zjazd urzędników państwowych radzić będzie nad polepszeniem bytu.

WARSZAWA, 1. 10. Po zjazdach pocztowców i kolejarzy odbędzie się w Warszawie 2 b. m., nadzwyczajny zjazd stowarzyszenia urzędników państwowych.

Został on zwołany pod na-

ciskiem oddziałów powinowatych stowarzyszenia, domagających się ostatecznego wyjaśnienia sprawy polepszenia bytu pracowników państwowych.

Przez czas trwania urlopu żołnierze otrzymywać będą żołd i strawne.

Równocześnie p. minister spraw wojskowych nakazał bezzwłocznie zwolnić z ćwiczeń rezerwy podchorążych, pochodzących z tych okolic. Przerwane ćwiczenia będą im zaliczone całkowicie.

Skazanie fałszerzy.

LWÓW, 1. 10. Przed sądem przysięgłych we Lwowie odbyła się rozprawa przeciwko fałszerzom banknotów Gellerowi i Mindlowi Strick, którzy przywozili z Warszawy paczki fałszywych banknotów dwu, pięciu, 10 cto i 20-złotowych banknotów i rozpowszechniali je. Wczoraj zapadł wyrok, skazujący Gellera na 6 lat ciężkiego więzienia a Mindla na 4 lata.

— W Anglii żywo obecnie dyskutowany jest projekt, zmierzający ku numeracji stronnic w odwrotnym porządku. Inicjatorzy motywują go względami natury psychologicznej — dla każdego mianowicie ważnym jest nie to, wiele stronnic już przeczytał, ale raczej ile pozostało mu do skończenia książki.

— W miejscowości Lulkowo pod Toruniem, spadł samolot, na którym por.-pilot Łabęcki odbywał lot ćwiczebny. Aparat spadł na boisko i został doszczętnie zniszczony. Por. Łabęcki odniósł ciężkie obrażenia.

— W akcji niesienia pomocy ofiarom powodzi w Małopolsce Łódź bierze wybitny udział. Przedewszystkiem postanowiono zaofiarować powodzianom znaczne ilości towarów włókienniczych.

— Z Sarajewa donoszą, że w pewnej wsi, niedaleko Sarajewa, wieśniaczka urodziła dziecko o dwóch głowach, czterech rękach a dwóch nogach. Potworek ten żył 18 godzin.

— Komisja ankietowa do badania kosztów produkcji opracowuje obecnie wnioski z ukończonych już badań przemysłu młynarsko-zbożowego. Badania przemysłu wielkiego będą prowadzone w przeciągu listopada i grudnia. Z początkiem roku 1928 prace komisji zostaną całkowicie ukończone.

— Z Nowego Jorku donoszą, iż w dolinie rzeki Missoury szalała trąba powietrzna. Szkody materialne są olbrzymie. W samym tylko St. Louis i okolicy zarejestrowano 30 zabitych i przeszło 400 rannych.

— Na jednej z ulic Charonne pod Paryżem znaleziono 300 nabożów dynamitowych. Przypuszczają, że dynamit ten porzucili anarchiści włoscy, obawiając się rewizji domowej.

— Okręt sowiecki „Tomsky”, który pozornie przeznaczony jest do transportu drzewa, wyruszył onegdaj z Leningradu za granicę, unosząc z sobą olbrzymi ładunek rozmaitych propagandowych broszur sowieckich, przeznaczonych do propagowania międzynarodówki komunistycznej za granicą.

— Aby przyjść z pomocą powodzianom małopolskim, dla których w odbudowie gospodarstw każda para rąk gra wielką rolę, marszałek Piłsudski polecił udzielić urlopów od 10 dni do 4 tygodni żołnierzom, pochodzącym z okolic dotkniętych powodzią.

Katastrofa samochodowa.

WILNO, 1. 10. Wczoraj na szosie z Nowej Wilejki do Wilna zdarzyła się katastrofa samochodowa. W taksówce nr. 8, w której jechała żona oficera pani Rozwadowska, w pewnym momencie zepsuła się kierownica. Szofer zahamował w pełnym biegu przez co samochód zrobił młynka. Pani Rozwadowska została ciężko ranna, szofer uległ ogólnemu pokaleczeniu.

Powiesił własną żonę.

WILNO, 1. 10. Dziś w godzinach popołudniowych rozeszła się w Wilnie wiadomość o ponurem morderstwie. — Były przodownik policji Bolesław Piekarski, zwolniony ze służby za łapownictwo, a następnie osadzony w więzieniu za usiłowanie morderstwa, dziś zamordował swą żonę, Helenę. Piekarski ożenił się przed czterema miesiącami zaraz po wypuszczeniu go z więzienia. Teściowa jego zastała swą córkę nieżywą powieszoną na piecu. Zbrodniarza aresztowano.

Pisma donoszą że...

— Niemcy zbierają na Pomorzu składki na „dobrą Hindenburga”.

— Zdarzył się na polowaniu we wsi Połonki (pow. Łucki) tragiczny wypadek. Oto jeden z myśliwych strzelając do kuropatwy trafił w czoło przechodzącego przypadkiem uczestnika polowania niejakiego A. Krechowickiego, zabijając go na miejscu. Mimowolny zabójca usiłował odebrać sobie życie, w czym przeszkodził mu towarzysze.

GIEŁDA.

Warszawa 1. 10.

Notowania urzędowe:

Warszawa dol. 8.91
Nowy-Jork 8.93
Londyn 43.52
Paryż 35.10
Wiedeń 126.12
Praga 26.50
Włochy 48.83
Szwajcaria 172.43
Dol. War. pr. obr. 8.91 1/4

Tendencja: niejednolita.

AKCJE.

Warszawa, 1. 10.

Bank Dyskontowy 133.00
Bank Handlowy 123.00
Bank Polski 147.00—146.50
Bank Zachodni 25.00
Bank zw. sp. zar. 89.00—90.00—89.00
Siła i Światło 103.00
Czersk 1.15
Cukier 5.25—5.40—5.30
Wysoka 135.00—138.00
Węgiel 102.00—104.00—103.50
Nobel 50.50—50.00
Cegielski 42.50
Lilpop 30.75—33.00—32.25
Modrzejów 9.30—9.45—9.30
Parowozy 54.00
Pocisk 2.90—3.00
Rudzki 59.00
Starachowice 69.50—69.00—70.50
Zyrardów 18.50
Borkowski 3.40—3.45
Spirytus 31.00—33.00

Tendencja: niejednolita pod koniec mocniejsza.

GIEŁDA ZBOŻOWA.

Poznań, 1. 10.

Zyto 37.25—38.25
Pszonica 46.50—47.50
Jęczmień przemiałowy 33.00—35.00
Jęczmień brow 39.00—41.00
Owies 31.75—33.25
Mąka żytnia 70% 55.75—57.25
Mąka żytnia 65% 57.25—58.75
Mąka pszenna 65% 72.50—74.50
Otręby żytnie 22.75—23.75
Otręby pszenne 22.75—23.75
Ziemniaki jadalne 6.15—6.46
Ziemniaki fabryczne 16% 5.10—5.30
Groch polny 45.00—50.00
Groch Victorja 65.00—85.00
Rzepak 56.00—62.00
Usposobienie: spokojne. Ogólna sytuacja bez zmiany.

Lekarz - Dentysta

Eugenja Orłowska

powróciła

Modrzejowska Nr. 24.

Sytuacja gospodarcza w Polsce a pożyczka.

Jednomyślna opinia prasy zagranicznej.

W ostatnich czasie, ukazał się w prasie zagranicznej szereg poważnych głosów, wyrażających się z największym uznaniem o postępach, które Polska osiągnęła w dziedzinie gospodarczej.

Jeden z najwybitniejszych ekonomistów świata prof. Iwing Fisher wypowiedział się w „New York World” za udzieleniem Polsce pożyczki w wysokości 120 milionów i podkreślił, że w roku ubiegłym po raz pierwszy budżet polski został zrównoważony, a nawet była nadwyżka.

W nader poczytnym w sferach gospodarczych piśmie londyńskim „The Financial Times” ogłosił cykl korespondencji z Polski G. H. Morrison. Znany ten publicysta angielski stwierdza, „że Polska pod względem ekonomicznym rozwija się błyskawicznie. Rozwój ten można porównać do ciągłych skoków naprzód. Waluta jest ustalona i taką pozostanie. Siły produkcyjne kraju rozwijają się w szczególności, o ile chodzi o rolnictwo, co zapewnia wzrost zdolności konsumpcyjnych kraju, które stale będą wzrastały”.

„The Statist”, przedrukując w całości książkę p. S. Starzyńskiego o życiu gospodarczym Polski w r. 1926, zamieścił nadto artykuł redakcyjny, podkreślający, że „włożenie większych kapitałów zagranicznych w rozwój gospodarczy Polski jest niezbędne i usprawiedliwione”.

„The Economist” wskazuje na dobrą sytuację przemysłu węglowego: „Przemysł ten zdobywa w eksporcie rynki północne, na których silnie się umacnia”. „Pomimo nie-

korzystnego bilansu handlowego nie można zauważyć jednak żadnego wpływu ujemnego na stan banku polskiego”.

Korespondent popularnego dziennika „Daily Mail” pisze, że od czasu wojny odwiedzał Polskę rok rocznie i „może stwierdzić bez wahania, że postęp, dokonany od tego czasu, wzbudza podziw”.

Holenderskie pismo „Algemeen Handelsblad” stwierdza, że „pomimo niezwykle ciężkich warunków pracy, mimo piętrzących się na każdym kroku przeszkód, Polska doprowadziła do sytuacji wcale pomyślnej, stale nadto się polepszającej”.

Wiedeński dziennik „Neue Freie Presse” konstatuje, że jednogłośnie uznaje się dziś, iż dopiero obecnemu rządowi udało się, dzięki jego energii i poniechaniu karkołomnych eksperymentów, uzyskać równowagę budżetową i osiągnąć poprawę położenia gospodarczego”.

Ta jednogłówna niemal opinia całego świata o Polsce pozwala rządowi marsz. Piłsudskiego potargować się trochę z bankierami amerykańskimi o warunki pożyczki i nie zaprzedać kraju w niewolę, jak to robiły rządy przedmające, byle tylko zdobyć grosz na bezcelowe wydatki.

To też chwilowe przerwanie rokowań o pożyczkę nie powinno nas przerażać, bo stan naszych finansów jest dziś taki, że nawet bez pożyczki musielibyśmy dać sobie radę.

Konfiskata „Polonji”.

Wczorajsza „Polonja” została skonfiskowana za bezczelny artykuł Korfantego p. t. „Witamy!”

Miało to być powitanie przybywającego na Śląsk prezydenta Rzplitej, ale wyzuty z wszelkich uczuć obywatelskich autor skorzystał z okazji, by stosunki w państwie całym i w szczególności na Śląsku przedstawić w świetle takim, jakiego nie wymyśliłby najzawziętszy nawet wróg państwa.

Ten igraszniczy, rozdzierający szaty, woła o prawdę!

Oprawca sprawiedliwości—sprawiedliwości. się domaga. Rzecznik bezprawia rzekomo o prawo walczy!

„Polonję” i jej pierworodka „Dziennik Zagłębia” skonfiskowano.

Ale czy nie należałoby raczej tego nowego Kustosa unieszkodliwić, zamykając mu warsztat pracy? Przecież Korfanty dziś dla Polski jest stokroć niebezpieczniejszy od Kustosa, bo ten nie okrywa się płaszczkiem patriotyzmu, lecz jawnie i otwarcie propaguje separatyzm, podczas gdy Korfanty łączy Polskę i cały jej rząd, pocałunki judaszowe składając na Jej obliczu.

Ten najprzewrotniejszy igraszniczy kłamca zadaje Rzplitej. Sprzedawczy sumienia własnego do sumień polskich apeluje!

Czy niema radykalniejszego sposobu na ukrócenie rozwydrzenia tego parobka przemysłowców niemieckich?

(s.)

Czy jesteś członkiem L. O. P. P.?

Yveling Rambaud i E. Piron.

Dramat w Bicetre

Powieść.

65.

— Ojcie! ojcie!
P. Hauteclair rzucił się ku drzwiom salonu.
— To głos Cecylji! Co to jest?
Gwałtownie otworzył drzwi i pochwycił w ramiona swą córkę bladą, drżącą, wystraszoną.
— Co tobie się stało?
— Tam... na górze... Marcela!
Cecylja, zadyszana, mogła zaledwie odpowiedzieć wyrazami pojedynczymi i ręką wskazać schody, wiodące na pierwsze piętro.
— Co? Marcela? — zapytał ojciec.
— Tak, chora... może nie żyje...

VIII.

Cecylja po wyjściu z salonu kazała zaprzężyć konie do powozu odkrytego, następnie

pośpiesznie udała się do swego pokoju, by zmienić suknię i wziąć kapelusz.

Ubrała się starannie, może starannie, niż zazwyczaj i przypomniałszy sobie polecenie ojca, otworzyła drzwi, wiodące do pokoju Marceli.

Była druga po południu, więc od ośmiu już godzin, biedna kobieta, utrudzona fizycznie i moralnie, spała snem głębokim.

Szmer otwieranych drzwi przebudził ją. Podniosła głowę, otworzyła oczy i nie wiedząc, co się z nią dzieje, spoglądała na siostrę.

Poruszenie jej zwróciło uwagę Cecylji w stronę łóżka. Dziewczyna przestraszyła się. Stała jak przykuta do posadzki, krew zatrzymała się w jej żyłach.

Spostrzegłszy Marcelę, leżącą na łóżku, milczącą, z rozrzuconymi na ramiona włosami, sądziła, że ma przed sobą widmo siostry.

Wtedy wybiegła z pokoju i zaczęła krzyżeć, aż nareszcie znalazła się w ramionach ojca, wołając:
— Marcela nie żyje!
— Nie żyje! — powtórzył p. Hauteclair przerażony. — U-

spokój się, moje dziecko. To, co mówisz, jest rzeczą niemożliwą. Marceli niema tutaj.

— Nie żyje! — zawołał z kolei lekarz. — To być nie może. Przecież siostra pani znajduje się w tej chwili w pałacu. Była pani igraszka halucynacji. Zresztą zaraz przekonamy się.

— Masz rację, doktorze. Chodźmy tam.

Gdy podeszli do schodów i spojrzeli w górę, osłupieli ze zdumienia.

Naprzeciw nim schodziła Marcela.

Na jej białej, matowej twarzy, malował się smutek niezmierny. Podobną była do posagu boleści, posuwającego się krokiem wolnym, majestatycznym.

— Marcela, to ty? — zapytał ojciec.

— Ja, ojcie, tutaj — odrzekła głosem poważnym.

— Niech pani przebaczy mi moją obecność w tej chwili. Przyszedłem zasięgnąć wiadomości o pani i wychodzę.

Doktor powiedziawszy to, cofnął się rzeczywiście do salonu, lecz za nim w tejże

Śmiertelny skok matki z dzieckiem w opętanym szale.

W domu przy ul. Nawrot 70 w Łodzi, rozegrała się onegdaj o godz. 11 i pół w nocy

straszna tragedia,

przyczem wśród wstrząsających okoliczności poniosła śmierć matka z jednorocznym swym dzieckiem.

W domu tym na II piętrze mieszkało młode małżeństwo Stondzińskich, które od pewnego czasu staczało z sobą wciąż powtarzające się kłótnie.

Onegdaj wieczorem małżonkowie znów się posprzecali. W pewnej chwili Stondzińska, cierpiąca na

rozstrój nerwowy

w uniesieniu porwała za rękę jednoroczną swą córeczkę i skoczyła z nią na parapet okna. Nim przerażony mąż podbiegł na ratunek,

szalona matka

runęła już wraz z dzieckiem na bruk.

Dziecko uderzyło główką o bruk i poniosło śmierć na miejscu Stondzińską zaś

z pękniętą czaszką

i złamanym kręgosłupem przewieziono w stanie bez nadziejnym do szpitala św. Józefa, gdzie wkrótce zmarła.

Wstrząśnięty strasznym wypadkiem mąż usiłował targnąć się na swe życie, policja jednak zapobiegła temu.

Specjalista od wynajdywania zaginionych.

Leib Melamed grasował i w Zagłębiu.

Przed kilku dniami zamieściliśmy wiadomość o aresztowaniu w Warszawie niejakiego Lejba Melameda, który był specjalistą od wynajdywania osób, zaginionych na wojnie i wydłubał od naiwnych pieniądze.

Obecnie okazuje się, że ów Lejba M. grasował i w Zagłębiu w roku ubiegłym.

Między innymi zgłosił się on do blacharza, p. M. Buchbindera, zam. w Sosnowcu przy ul. Szczodrej Nr. 10. Syn p. Buchbindera, Abram B. poległ w walce z bolszewikami w maju 1920 r.

Otóż Melamed oświadczył kategorycznie, że Abram ży-

je, mieszka w Turkiestanie i jest zdrow, lecz nie ma pieniędzy na powrót.

— Znalazłem go bardzo dobrze — twierdził Melamed. — Byliśmy razem w niewolnictwie rosyjskiej. Jaki on był wesoly! Nazywaliśmy go Maksem Linderem.

Ostatecznie Melamed potrafił wycygnąć za wskazanie adresu zaginionego 7 złotych. Oczywiście adres był fałszywy, gdyż A. Buchbinder został zabity.

Melamed odwiedzał z takim samym skutkiem rodziny żydowskie w Nitwie i Dąbrowie.

Bruki i szkoły.

Turkot wozów szalenie przeszkadza nauce!

Pod względem komunikacyjnym Sosnowiec należy do bardzo ożywionych miast.

Turkot wozów i aut przeszkadza niesłychanie prawie wszystkim szkołom, stojącym zwyczajnie całym frontem do ulic.

Ze strony świata pedago-

gicznego dochodzą częste skargi na niemożliwość nauki

Turkot wozów po bruku sprawia, że co chwila dzieci nie słyszą nauczyciela, a nauczyciel dzieci. Co chwila podniesiony głos wzajemnie wyczerpuje i męczy.

— Nie, ojcie, wszak powiedziałam, iż uczyniłam to sama.

— Cóż więc zaszło takiego?

— Dowiedzie się.

I stojąc tak, z policzkami zarumienionymi i oczyma błyszczącymi, mówiła dalej:

— Czy wiesz, ojcie, za kogo wydałem swą córkę?

— Ależ, moje dziecko... za hrabiego Fabjana.

— Tak, za hrabiego Fabjana. Tak, za hrabiego wydałem swą córkę starszą. Niech Bóg uchroni młodszą od twych chęci ambitnych. Czyniąc mnie hrabiną, uczyniłeś mnie, ojcie, najniebezpieczniejszą z kobiet.

— Co ty mówisz? Wytłomacz się jasnie.

— Dziś rano, mąż mój, wbrew mej woli, wszedł do mego pokoju, chciał w nim pozostać i pomimo moich próśb, rzucił się na mnie, by pocałować.

— Moja Marcela, nie powinnaś była odmówić mężowi pocałunku. Nie masz racji.

(c. d. n.)



Thyra Samter Winslow.

Ten drugi.

Ubierając się, Stella myślała o Franku Simmonie. Za pół godziny przyjdzie napewno—pół do siódmej, a Frank jest punktualny. Dzisiaj napewno omówią ostatecznie kwestję ślubu. Już wyraźnie nawiązywał do tego w ciągu kilku ostatnich dni, ale zawsze był ktoś z nimi. Rita, Laurence lub Tedy. Nareszcie dzisiaj będą sami.

Stella ubierała się powoli, aby być gotowa dopiero wtedy, gdy Frank przyjdzie. Denerwowało ją oczekiwanie.

Włożyła najwykwintniejszy garniturek z łososiowej krebdeszyny; nie widać tego co prawda, ale Stella dobrze się czuje, gdy jest ubrana od stóp do głów wytwornie. Sukienkę wzięła jedną z najładniejszych, najnowszą. Długo przeglądała się w lustrze—stanowczo nie wyglądała na dwadzieścia siedem lat! A teraz gdy życie jej popłynęło spokojnie i cicho przy boku Franka... Jest na dobre stanowisku. Mieszkaliiby w willi pod miastem. Przytulne mieszkanie— a na obiady prosiłaby przyjaciółki, aby pochwalić się swym spokojnym szczęściem. Tak, jest zdecydowana poślubić Franka. Czy go kocha? Kocha, oczywiście, nie wyszłaaby za niekochanego mężczyznę. — Wprawdzie nie jest to taka miłość, jaką żywiła dla Kennetha. Ależ, bo Kenneth! To ogień! To żywioł!

Franka kochać jest bezpieczniej, milej. Sama myśl o Franku jest już bezpieczna i miła. Żadnych zawodów, żadnych rozczarowań— to nie Kenneth!

Dzwonek! Stella pobięła otworzyć drzwi.

— Dobry wieczór, Franku. Myślałam właśnie o tobie.

Usiedli obok siebie na kanapie. Jego ramię otaczało jej kibić. Dotknięcie Franka nie budziło w niej dreszczu ani wstrząsu— napęniało ją tylko spokojem i ciszą.

— Tak się cieszyłem z dzisiejszego wieczoru— szeptał Frank. — Nigdy nie byliśmy sami, a przecież te wieczory u ciebie wypełniały mi życie.

Jakież on miły! Stella lubi je o uścisk, jego pocałunki. To nie pocałunki Kennetha, gwałtowne, porywcze, zabierające dech...

Zadzwoił telefon. Stella poskoczyła. Głos kobiety mówił:

— Tu Ruta Morris. Stello! Właśnie przyjechał z moim bratem Kenneth. Powrócił z podróży. Pyta o ciebie, chce wiedzieć, czy gniewasz się jeszcze na niego.

— Ależ nie. Nigdy się nie gniewałam. Cieszę się że powrócił. Chętnie go zobaczę.

Z trudem Stella starała się nadać swemu głosowi spokojne brzmienie.

— Czy nie znasz Kennetha? On ani myśli czekać. Chce cię zobaczyć natychmiast. Czy go teraz przyjmiesz?

— Mam gości, Franka Simmona. Niech Kenneth doj-

dzie do telefonu! — mówiła Stella i zwracając się do Franka — wyjaśniła:

— To mój przyjaciel. Przed dwoma laty obcowaliśmy wiele. Powrócił z dalekiej podróży. Chce zająć tu na parę chwilę.

— Ależ poprosz go. Będzie mi bardzo miło poznać człowieka, którego zaszczycałaś przyjaźnią — uprzejmie zapewnił Frank.

— Ken nie chce dojsć do telefonu — szczebiotała Ruta.

— On się nic nie zmienił — taki sam szalała, jak dawniej. Idzie już do ciebie i powiada, że pośle do wszystkich djabłów twego nowego znajomego. Zadzwoń do mnie jutro. Do widzenia.

Stella powróciła na kanapę. Nagle dokonał się w jej duszy przewrót. Co ma począć? Czy wyprawić Franka, nim Ken przyjdzie? Czy też wyjść razem z Frankiem, uciec od Kennetha, zaznać spokoju cichości, odpoczynku... A może zatrzymać Franka. Ken przyjdzie, pogawędzą — nie nie zajdzie ważnego. Tak najlepiej!

— Nie wiem, czy przyjdzie mój przyjaciel. To dziwny człowiek, nieprzeciętny. Narwany przytem, ale każdy go lubi.

Zamilkła. Kenneth wrócił... Kenneth, o którym tylko po nocach marzyła... On jej nie poślubi. Nie uznaje małżeństwa. Uznaje tylko miłość. A ona jej uznać nie chciała. Może była za młoda? Nie mądra? Obraziła się wówczas. A potem — Ken wyjechał...

Dzwonek! Stella skoczyła do drzwi. A postanowiła sobie iść spokojnie! Otworzyła. — Wszedł Kenneth, ukochany Kenneth, Ken jej przepłakanych nocy, Ken gorączkowych dni...

— Bywaj, Ken. Proszę dalej. Oto mój przyjaciel, Frank Simmon.

Ken był rozbawiony, ujmujący — porywający.

— Dobrze tu u ciebie. Ale zapal drugą lampę — nie można wiecznie siedzieć przy tym nastrojowym kielichu. Nie umiem panu powiedzieć, — zwrócił się nagle do Franka — jak się cieszę, że Stella nie wyszła jeszcze za mąż. Dużo bywa, jest swobodna, a tak pewna siebie — lękałem się, że ją kto porwie. Nie rozumiem tej pogoni za małżeństwem!

Stella patrzyła na Franka, który wydał się jej dziwnie obcy i daleki w swym ciem-

nem nieskazitelnym ubraniu, z niebieskimi, łagodnymi oczami. Czuł on się nieswojo wobec tego przybysza, znającego tak dobrze Stellę.

— Pójdę już — powiedział. — Tak wcześniej? — bąknęła Stella.

— Wczoraj długo nie spałem, trzeba to sobie wynagrodzić. Postaram się zadzwonić do ciebie w tych dniach. Dobrej nocy!

Drzwi zatrzasnęły się za nim. Ciężko będzie zdobyć go znowu, Franka — spokojnie — ciszę...

Kenneth zbliżył się.

— Pocałuj mnie! Jakież jestem szczęśliwy, że on poszedł, że ja tu jestem, że ty tu jesteś... Stello, jak cudownie spędzimy czas we dwoje!

Otoczyły ją ramiona Kennetha, pocałunek zgniół wargi. Jego ramiona... Jego usta...

Myśli wirowały w głowie Stelli. Przypominała sobie godziny oczekiwania na telefon od niego, na jego przyście; historje jego miłostek, przygód podróży... Opanowało ją podniecenie, wrzała krew.

— Stello! Kochasz mnie? — szepnął Kenneth.

Czemże była jej przyszłość, spokojnie, przystań życiowa? Kenneth powrócił!

Westchnieniem wyznała: — Kocham...

Zakład kuśnierski



Pierwszorządna pracownia ubiorów damskich

Ch. Zajac

W Sosnowcu, ul. Modrzejowska 9

wykonuje wszelkie roboty według najświeższych żurnali francuskich i wiedeńskich.

Wykonanie punktualne. Ceny przystępne.

Uwaga: Posiadam przy pracowni duży wybór gotowych płaszczy.

„Miłość i ...atrament”.

(Korespondencja specjalna „Expresu Zagłębia”)

Przemysł we wrześnieu.

Nie myślcie, że to nowy tytuł rewji „Qui pro quo” lub „Perskiego Oka”. Ani nawet powieść Mnischówny w 16 tomach z prologiem i bez epilogu! Nawet nie film z Harry Pilem!

Więc posłuchajcie. Było to tak: Ona miała lat szesnaście, piękne oczęta i czytała z zapalem romanse. Przytem trochę się uczyła. Ale tylko w wolnych chwilach. Poza tem kochała. „Okropnie, bez pamięci, aż do grobu!” (Bo jak możnaby inaczej?) On — był też młody i również powinien się uczyć. Ale że ją kochał, więc rzucił książki w ką, a zajmował się sielanką. (Niewiem czy można „zajmować” się podobnymi rzeczami).

I byłoby wszystko w porządku, gdyby nie dowiedzieli się o tej idylli gruchających gołąbków — zupełnie zresztą niepotrzebnie — ich rodzice. Szczęście na horyzoncie miłości zaszło gwałtownie. Ją zamknięto na cztery spusty w domu, jemu przemówili do rozumu starym i wypróbowanym, skutecznym sposobem. (Nawiasem mówiąc — rozum wybrał sobie nieodpowiednie miejsce u młodych „mantów”).

On zniósł zniewagę mężnie i wziął się do nauki. Ona... mój Boże! Dusza kobiety jest nieobliczalną. Nie mogła pogodzić się z losem zamkniętej w domu, zdała od ukochanego. Postanowi-

ła odejść w zaświaty. Czarną swą dolę zdecydowała skończyć. Czafnym atramentem (pendant do nastroju!) w czarną noc rozpaczy — otrula się. Właściwie to nie zupełnie bo już za parę godzin — żyła, ale zawsze... Tylko od tego dnia już nie używa nigdy czarnego atramentu, nawet gdy pisze listy miłosne. Za bolesne to dla niej wspomnienia.

Taka oto historja zdarzyła się w Przemyslu, grodzkie dużym i odpowiednio brudnym. A oprócz tego — właśnie nie się tu nie dzieje. Aha! Chyba tylko to, że i tutaj lada dzień zawita komisarz rządowy, bo ojcowie miasta coś tam nabroili. (Prawdziwa solidarność ojców miasta całej Polski!)

W Grand Cafe — spotkałem znanego w Sosnowcu tancerza Jonny z swą partnerką Gert Tylko, że teraz — nie nazywa się Jonny, lecz Słomnicki. To od czasu występów w „Qui pro quo” tak się spolonizował! A w drugiej kawiarni za bufetem wśród ciastek, wódek i kiełbas ujrzałem popularną w Sosnowcu w sferach kawalerskich, a w każdym razie w męskich — ładną Jasię. Podobno i tutaj kocha się w niej pewien aptekarz! Ale to pewno plotki, a ja muszę pisać tylko zdarzenia i fakty prawdziwe.

Tymoteusz Orzym.

OGŁOSZENIE.

ELEKTROWNIA OKRĘGOWA

w Zagłębiu Dąbrowskiem S. A. w Sosnowcu

w celu rozpowszechnienia zastosowania energii elektrycznej na potrzeby domowe i uprzywilejowania korzystania z niej także mniej zamożnej ludności, zamierza ułatwić wykonywanie mniejszych instalacji do światła i do drobnego napędu przy zastosowaniu spłat za instalację na raty miesięczne.

Do wykonywania instalacji na raty są upoważnieni instalatorzy koncesjonowani, których adresy można otrzymać w Dyrekcji Elektrowni. Instalatorzy udzielają też wszelkich wyjaśnień potrzebnych.

Przyjęcie zgłoszonej instalacji do wykonania na raty zależne jest od uznania Elektrowni.

Wysokość zbiorowego kredytu jest dostateczna lecz ograniczona.

Magazyn Galanteryjny

P. KUCHARSKI

Sosnowiec, 3-go Maja 8

POLECA NOWOŚCI NA SEZON JESIENNY.

Ceny b. przystępne.



KOŁDRY

GOTOWE I NA ZAMÓWIENIE poleca

MAGAZYN BŁAWATNY

W. MIESZALSKI

Sosnowiec, Hale „Rozwoju”

Na żądanie udzielamy kredytu.

Niebywały rozwój przemysłu gumowego w Polsce.

O ile w pierwszych latach istnienia Polski katastrofalny okres inflacji powodował musiał się rzeczy poważny zanik wytwórczości rodzimej, o tyle pocieszającym objawem jest obecnie fakt, iż z każdym rokiem coraz więcej zdobywamy sobie równorzędność w wytworach naszego przemysłu na terenie zagranicznym.

Pomimo, że brak środków obrotowych i niedostateczna jeszcze organizacja pracy hamują w pewnej mierze ten zadziwiający rozwój naszego przemysłu, zdolny on jest już konkurować z wielu wyrobami przemysłu zagranicznego.

Dziś już posiadamy w kraju m. i. wytwórnice aparatów radiowych, w niczym nie ustępujących zagranicznemu, powstają jedna po drugiej fabryki silników spalinowych dla celów lotnictwa i automobilizmu, a niedługo kieszonki i opony samochodowe nosić będą polskie znaki fabryczne, zastępując z powodzeniem sprowadzane z Niemiec, Francji i Ameryki za najcenniejszą walutę.

Najwięcej imponujący jest jednak rozwój przemysłu gumowego. Przed kilku jeszcze laty nie śniło się obywatelowi polskiemu, że nogi swe uchroni przed błotem i śniegiem kaloszami i śniegowcami wyrobu polskiego. Dziś już posiadamy w Polsce (w Grudziądzu) olbrzymią fabrykę p. n. „Pepege“ (Polski Przemysł Gumowy) T. A. produkującą przeciętnie 10000 par kaloszy i śniegowców, oraz 6—7 tysięcy par obuwia letniego dziennie.

Rozwój ten przemysłu gumowego w Polsce jest tak

szybki, że warto podać o nim kilka bliższych szczegółów. W roku założenia 1923 fabryka „Pepege“ zatrudniała tylko 295 pracowników, dzisiaj zatrudnia ich już przeszło 2000. Kaloszy, śniegowców i obuwia letniego fabryka w roku 1924 wyprodukowała 137.411 par, a w roku 1926 już 1.080.973 par wartości blisko 8 milionów złotych.

Polskie wyroby gumowe ze znakiem „Pepege“ idą dziś do Austrii, Belgii, Bułgarii, Czechosłowacji, Danii, Holandji, Litwy, Łotwy, Norwegii, Niemiec, Rumunii, Szwecji, Syrii, Szwajcarii, Turcji i Węgier. Fabryka, posiadająca szereg składów konsygnacyjnych w kraju i zagranicą przystępuje wkrótce do fabrykacji opon rowerowych, produkując na razie 200 kompletów dziennie.

Jeżeli więc przed trzema laty nikt nie myślał u nas o możliwości wyrobu polskich kaloszy, śniegowców i opon rowerowych, to już naprawdę imponuje dziś fakt, że te produkty polskie poszukiwane są na rynkach zagranicznych środkowo i wschodnioeuropejskich, jako doskonałe w gatunku i bijące swą ceną analogiczne wyroby francuskie, rosyjskie i amerykańskie.

Podobne przykłady są objawem w naszym życiu gospodarczym niezwykle pocieszającym i dowodzą, że mimo wszystko istnieje u nas niespożyta chęć i zdolność do pracy, tej pracy pokojowo-twórczej, jaką powoli a systematycznie zdobędziemy sobie potęgę mocarstwową i zaufanie innych narodów świata.

Sportsmen-truciciel

Otruł strychniną żonę, by wziąć udział w raidzie samochodowym.

Niejaki S. Wojtechowski, urzędnik bankowy w Pradze czeskiej otruł swą żonę strychniną.

Wojtechowski był zapalonym automobilistą i posiadał własny samochód. Skromne jednak dochody urzędnika nie pozwalały na oddawanie się kosztownemu sportowi, narobił więc długów i celem pokrycia zobowiązań był zmuszony zastawić maszynę za 25.000 koron.

Tymczasem zbliżał się termin automobilowego raidu, w którym Wojtechowski zamierzał wziąć udział.

Skąd jednak dostać pieniędzy na wykupno samochodu?

Przyszła mu szalona myśl do głowy. Żona jego ubezpieczona była na ćwierć miliona koron.

Gdyby umarła, dostałby pieniądze i może nawet uzyskał pierwszą nagrodę za raid.

Małżonka jednak cieszyła się najlepszym zdrowiem, była pełna humoru i nie miała zamiaru umierać.

Wojtaszewski wsypał do filiżanki swej żony proszek strychniny.

Nieszczęśliwa ofiara sportowego obłąkania zmarła.

Sekcja wykazała otrucie strychniną. Zbrodniarza uwięziono.

Kosztowny karaluch.

Kosztował restauratora nowojorskiego tysiąc dolarów.

Piękna modelka z magazynu mód w Nowym Jorku, panna Katarzyna Purce, zaszkodziła właściciela restauracji, obsługiwanej przez automaty o odszkodowanie w wysokości trzech tysięcy dolarów. Miss Purce ugryzła bowiem bulkę, w której znajdował się karaluch.

Ten broniąc życia, ukąsił pannę Katarzynę w wargę, a pod wrażeniem bólu i obrzydzenia miss Purce zemdlała i, padając stłukła sobie kolano.

Skarga pięknej modelki wywołała niezwykle zainteresowanie w Nowym Jorku.

Chodziło bowiem o prawne ustalenie, czy właściciel zakładu gastronomicznego jest

odpowiedzialny za karalucha który wciśnie się do jada, sprzedawanego klientom.

Najlepsi prawnicy nowojorscy stanęli do rozprawy, gdyż klub restauratorów nie szczędził wydatków ze względu na doniosłość procesu dla całego przemysłu gastronomicznego w Stanach Zjednoczonych.

Po długich debatach zapadł wyrok, przyznający panie Purce 1.000 dolarów odszkodowania. Trybunał zdecydował bowiem ostatecznie:

— Przedsiębiorstwo ponosi odpowiedzialność za szkody i krzywdy, powstałe skutkiem niedopatrzenia lub zaniedbania.

Humor.

Na schodach.

— Słuchaj, Marysiu, ja widziałem twojego żołnierza, jak wchodził do kuchni na przeciwko. Czyżes ty z nim zerwała?

— E, cóbym miała zrywać? Tylko on powiada, że u nas pieczenie bywają dobre, ale u tamtej kuchty naprzeciwko zupy są lepsze.

W jadłodajni.

Gość z gniewem. — Szpilka podwojną w rosole.

Gospodyni. — Może być, bo mnie co chwila coś zginie. Ot od rana szukam klucza od spiżarni i nigdzie go nie widzę, a on pewnie się znajduje gdzie w jedzeniu u gościa.

W składzie broni.

— Chciałbym oddać kupiony wczoraj rewolwer i prosić o zwrot pieniędzy.

— Dlaczego?

— Okazało się, że ona mnie kocha.

Na prowincji.

Dyrektor. — A kostjumy własne pan ma?

Aktor. — ylko jeden i do niego musiałby dyrektor zagrać coś z starego Testamentu, bo ten kostjum, który ja mam, to kostjum Adama.

Ze spraw politycznych.

Posel i redaktor p. Stroński, błaga na wszystko swoich popleczników, ażeby trzymali go z całych sił za poły, bo go tak ciągnie do obozu sanacyjnego, iż w razie czego nie ręczy za siebie.

Cztery słowa.

— Nie wiesz, jakie opozycyjne prawa uradzi Sejm na nowej sesji za dni trzydzieści?

— Tego nie wiem, ale wiem, iż uradzi cztery słowa.

— Jakie?

— Ni be — ni me.

Między maturzystami.

A — Czemu chciałbyś się poświęcić?

B. — Chciałbym zostać bankowcem.

— To ja ci poradzę skończ szkołę wojskową, do służ się pułkownika lub generała, a wtedy automatycznie zostaniesz dyrektorem banku.

A gdzie?

— Czy óreczki pani puściły się kiedy w aeroplanie?

— Moje córki? W aeroplanie. Jeszcze nie.

Największe składy futer w Zagłębiu firmy L. Goldstein i N. Tenenberg

BĘDZIN Kolańska 14, I piętro Tel. 1-40

SOSNOWIEC 3-go Maja 19 Tel. 3-44 (vis a vis dworca kolejowego)

polecają w wielkim wyborze:

FUTRA MĘSKIE I DAMSKIE, ORAZ RÓŻNE SKÓRKI DO PRZYBRANIA PAŁT.

Robota wykonana we własnych warsztatach.

Dla urzędników dogodne warunki.

NAJWIĘKSZY NA PROWINCJI SKŁAD RADIOSPRZĘTU.

RADIO-TECHNIKA
STALE NOWOŚCI



NAJWIĘKSZY W ZAGŁĘBIU ZAKŁAD OPTYCZNY
OSKAR EINHORN
OPTYK SPECJALISTA
SOSNOWIEC, róg 3 Maja
TEL. 2-48 (wprost dworca kolej. W-W) M. 5-15



ZAKŁAD Rzeźbiarsko-kamieniarski i betonowy Fr. FOCHTMANA

w Dąbrowie Gór. na Redenie dom własny tel. 1-89.

Wykonują: Pomniki, Figury, Grobowce, toczaki do ostrzenia narzędzi, tablice marmurowe, blaty umywalki i kontuarowe.

Dział betonowy: Rury kanalizacyjne, kręgi studienne, stopnie mozaikowe, płyty trotuarowe, posadzki i słupy ogrodzeniowe i wszelkie roboty budowlane wchodzące w zakres powyższy. Wykonanie solidne. Ceny przystępne a nawet i ratami.

MAGAZYN BŁAWATNY LUDWIK FINKELSTEIN

Sosnowiec, Modrzejowska 17, tel. 2-73

poleca duży wybór nowości oraz dywany, firanki, chodniki, kołdry i płótna.

Specjalny dział towarów męskich.

Ceny b. przystępne.

Warunki dogodne.

Powrócił Dr. K. Tropauer

Choroby skórne i weneryczne.

Sosnowiec, Małachowskiego 5

Tel. 1-48.

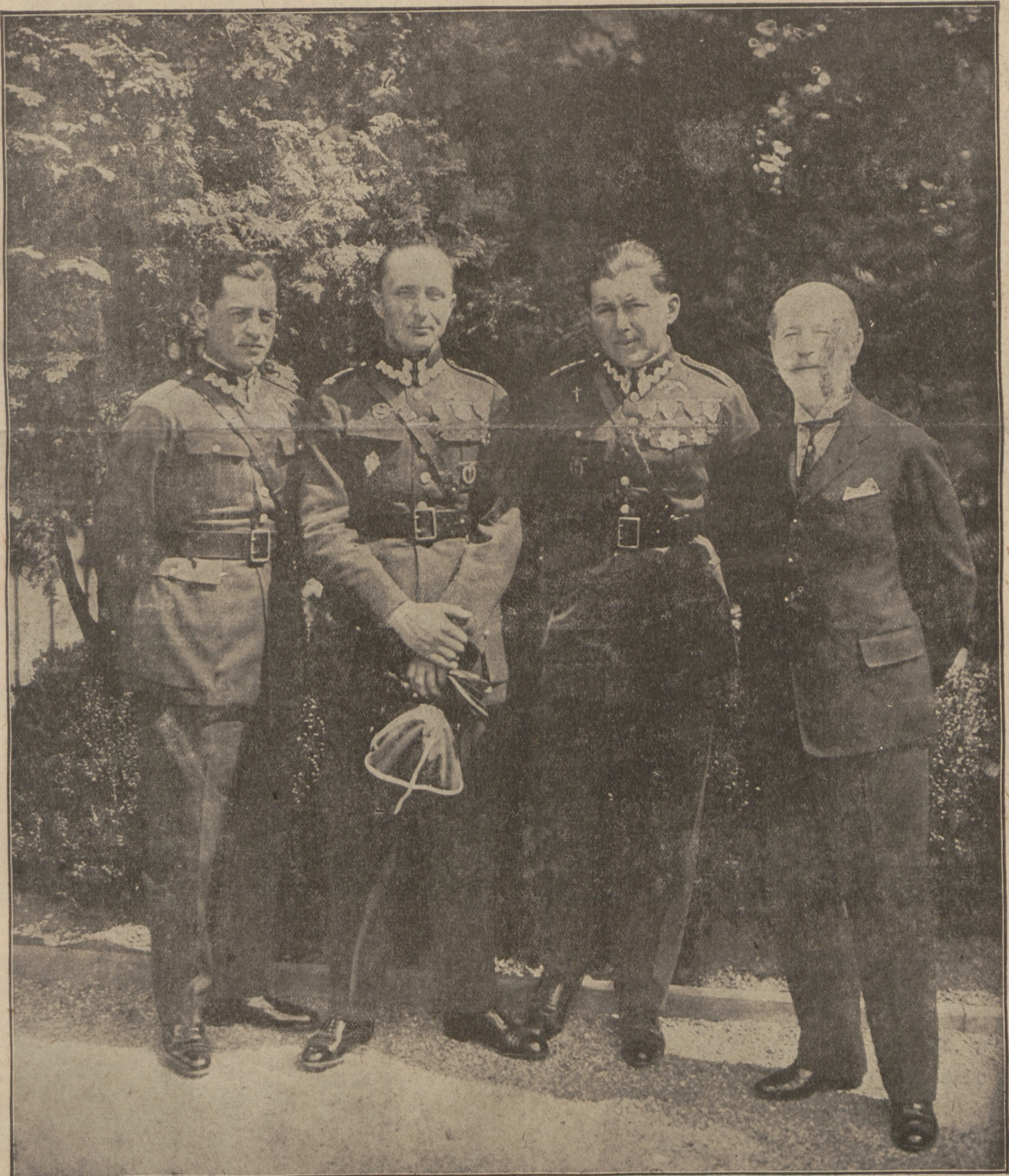
Ogłaszajcie się

w „Expresie Zagłębia“

„EXPRES ZAGŁĘBIA”

NASZ DODATEK ILUSTROWANY

NIEDZIELA, 2 PAŹDZIERNIKA 1927



Chłuba Polski — lotnictwo — na ostatnich zawodach lotniczych w Szwajcarii godnie reprezentowało sztandar ojczysty, osiągając w szeregu konkurencji znakomite wyniki. Na zdjęciu widzimy dzielnych lotników: porucznika Cichockiego; dowódcę 11 p. lotn.; pułkownika Kossowskiego; bohatera rajdu Warszawa — Tokio — Warszawa, kpt. Orlińskiego i konsula polskiego w ZÜRICHU p. Czaplńskiego podczas zawodów Międzynarodowych w ZÜRICHU.

PIERWSZY ZJAZD MATEMATYKÓW WE LWOWIE.



Uczestnicy Zjazdu przed gmachem Politechniki.

Pierwszy pomnik Leszka Białego w Marcinkowie Górnym.



Ku czci Leszka Białego (1206 — 1227, syna Kazimierza Sprawiedliwego, odsłonięto pomnik w Marcinkowie Górnym, przy licznych udziale obywateli, władz i społeczeństwa.



Dzięki inicjatywie znanego lekarza łódzkiego d-ra Kumanta i hojnym ofiarom wielkiego przemysłu powstaje w Łodzi nowy szpital ewangelicki św. Jana, urządzony według ostatniej techniki, w którym znajdują pomoc wszystkie warstwy społeczeństwa, od bogacza do ostatniego nędzara.



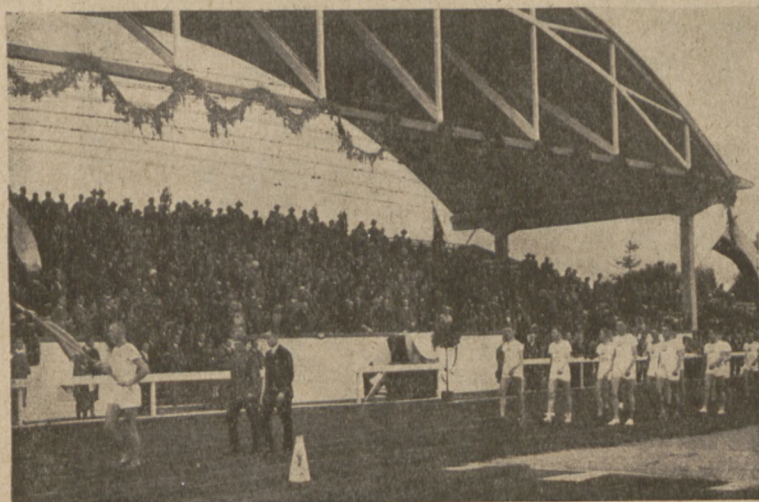
Mecz piłki nożnej pomiędzy drużynami armii rumuńskiej i polskiej.



Plk. Leczewicz 1-m w strzelaniu z broni palnej.



Uczestnicy pięcioboju na strzelnicę po zawodach w strzelaniu z broni krótkiej.



Poświęcenie nowego stadionu w parku Skaryszewskim



Ostatnie regaty na Wiśle. Bieg Zagłówek



1 p. przeciwlotniczy broni Warszawy, podczas pokazów w Tygodniu Lotniczym.



Z meczu armia polska — rumuńska. Drużyna polska.



Izadora Duncan, która zginęła tak tragicznym wypadkiem, dusząc się własnym szaleem, który się zakręcił w kole samochodu.



Amadeo Seilern, cztero-letni pianista, który grając Liszta i Chopina, debiutował z wielkim powodzeniem przed włoską królewską parą.

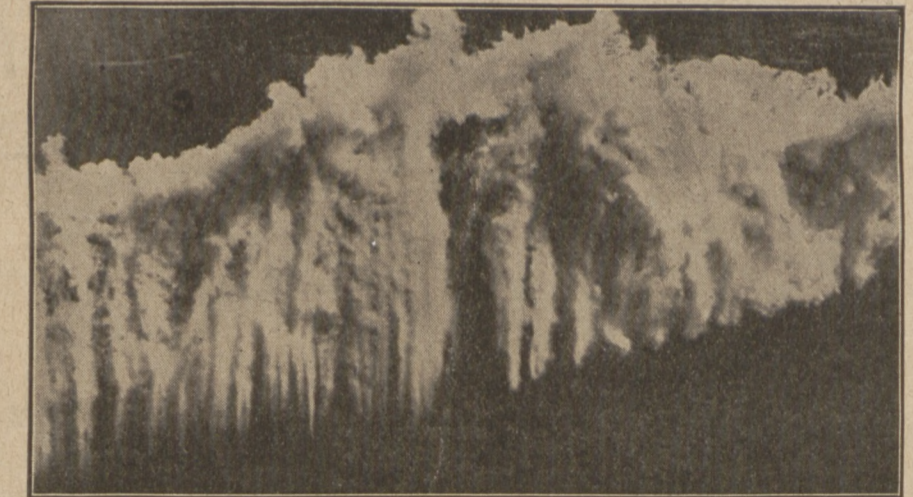


Gwiazda filmowa w Hollywood Miss Esther Szalston, otrzymała w ciągu miesiąca lipca b. r. 1690 propozycji zamążpójścia.

Przygotowania wojenne.



Ogólny widok manewrów tanków angielskich.



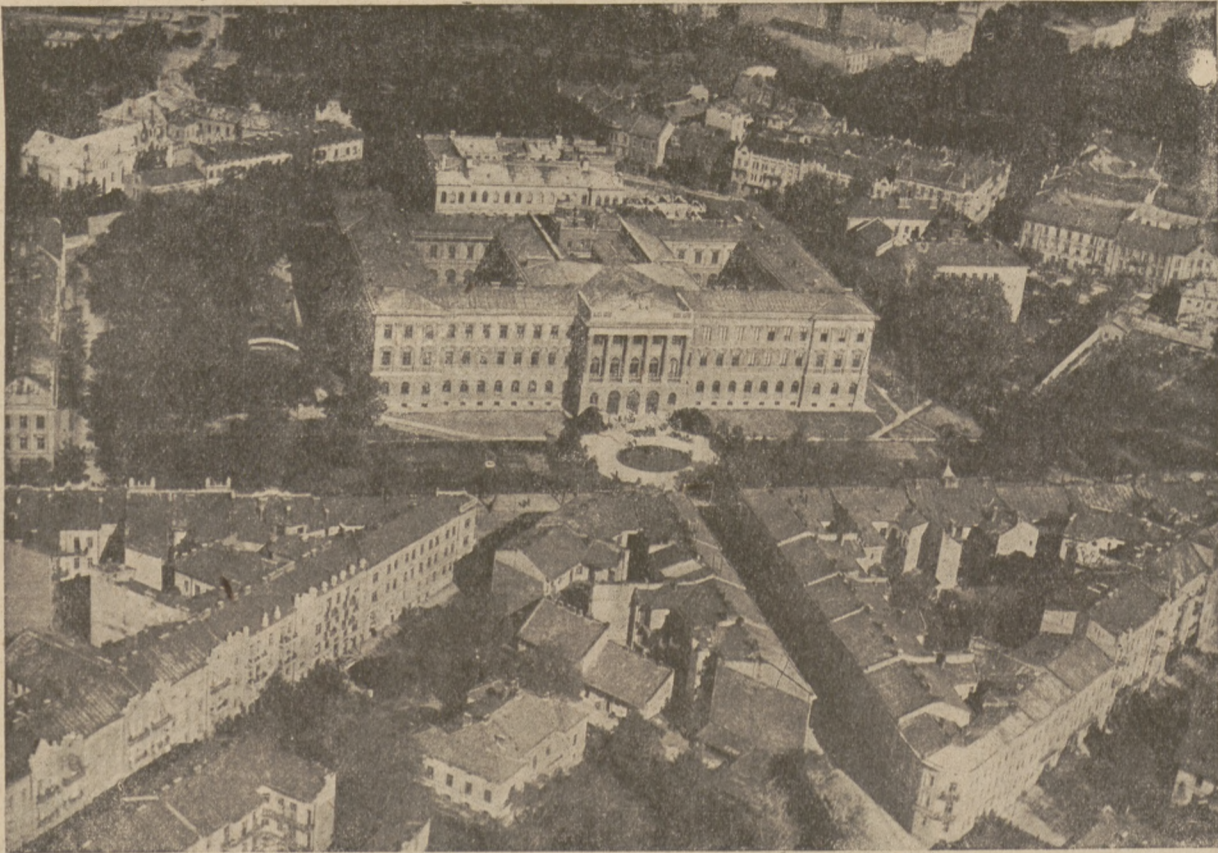
Wybuch szeregu pocisków gazowych, rzuconych z samolotu.

Ze świata mody.



Szereg ostatnich modeli: 2 płaszcze i kostjum na sezon jesienny, oraz skromna sukienka i wykwintna sukienka wieczorowa.

POLSKA WIDZIANA Z SAMOLOTU



Lwów i politechnika lwowska, widziana z wysokości 200 m.



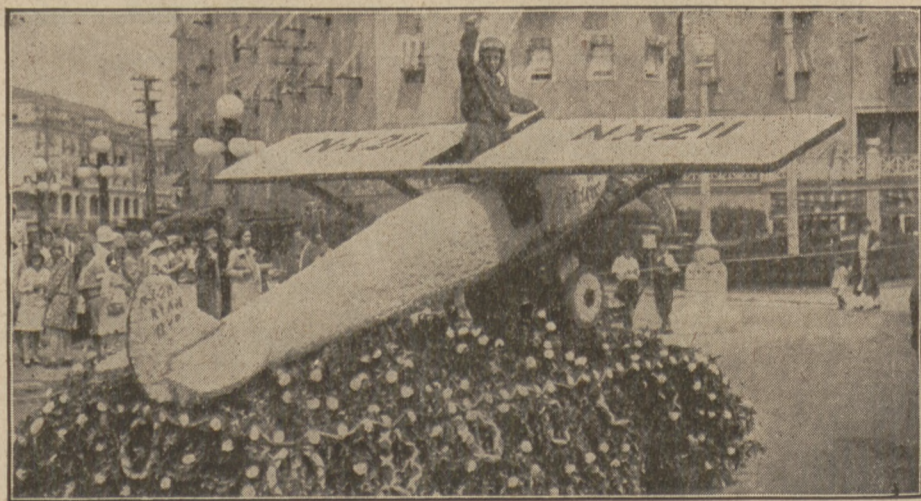
Rajd L. T. C. na ulicach Lwowa.



Pies w roli aktora filmowego.



Polska — Czechosłowacja. Start biegu na 100 mtr.



Samolot - dzieło rąk ogrodnika, wykonany całkowicie z drutu i kwiatów.



Najgrubszy obywatel Stanów Zjednoczonych Ameryki Półn. wagi 208 kilo.

Czy zaprenumerowaliście już Bibliotekę Domu Polskiego!?

Biblioteka Domu Polskiego jest jedynym wydawnictwem, które służy przede wszystkim ojczystej literaturze, a z niej wybiera jeszcze te utwory, które cechuje temat polski. Z literatury obcych B. D. P. podaje przekłady tylko najwybitniejszych autorów.

Popierajcie Bibliotekę Domu Polskiego, rozpowszechniając ją jak najszerszej. Wielka liczba prenumeratorów zapewnia każdemu czytelnikowi: — dobrą książkę i tanią cenę.

Twórcie biblioteczeki domowe, rodzinne, rozszerzajcie je.

Co 10 dni duży tom w pięknej artystycznej okładce.

WARUNKI PRENUMERATY:

Rocznie (36 tomów)	zł. 24.—
Półrocznie	„ 12.50
Kwartalnie (9 tomów) „	6.50
W oprawie rocznie „	37.—
Półrocznie	„ 19.—
Kwartalnie	„ 9.75

Konto P. K. O. 9779.

BIBLIOTEKA DOMU POLSKIEGO

Warszawa, Chmielna 61.

NAJTAŃSZA POLSKA KSIĄZKA I NAJLEPSZA!



Nie żałujcie 10 gr. na korespondencję

Wszyscy czytelnicy bez wyjątku powinni zwrócić się do nas o wysłanie bezpłatnego ilustrowanego cennika (przeszło 100 ilustracji) najnowszych wynalazków i przedmiotów niezbędnych dla każdego i rodziny. Między innymi przedmiotami polecamy radio, aparaty i części, maszyny do szycia, rowery, eufony, zegary, zegarki i wiele innych przedmiotów. Nasz cennik służy każdemu jednocześnie jako poradnik. Towary sprzedajemy na najdogodniejszych warunkach na długoterminowe spłaty nie wyłączając mieszkańców wsi miast całej Rzeczypospolitej.

Zwracać się do firmy M. OKCŃ Warszawa, Zielna 11/7 Telefon 121-66. J.